

ת"פ 39277/05/14 - תביעות צפת נגד ע י

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 39277-05-14 תביעות צפת נ' י

בפני	כב' השופטת רות שפילברג כהן
מאשימה	תביעות צפת
נגד	
נאשמים	ע י

החלטה

בפני בקשה לקבלת חומרי חקירה בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ.

1. נגד המבקשת תלוי כתב אישום, המייחס לה עבירת איומים, על פי סעיף 192 לחוק העונשין, שבוצעה לכאורה ביום 1/7/13, נגד המתלונן, שהיה אז בעלה, בביתם המשותף בישוב .., בכך שאמרה למתלונן: **"אני אהרוג את אבא שלך, יא מסומם, יא נרקומן, בן זונה לך מפה"**, וזאת במטרה להפחידו ולהקניטו.

2. המבקשת כפרה במיוחס לה בכתב האישום, והתיק קבוע להוכחות ליום 10/3/15 בפני כב' השופט מרגלית. יצוין כי המבקשת לא הגישה עד כה כפירה מפורטת וקבלה אורכה להגיש כפירה מטעמה עד לאחר שתתקבל ההחלטה לקבלת חומרי החקירה, נשוא הליך זה.

3. בבקשתה, עותרת המבקשת לקבל לידיה חומר חקירה משלושה תיקים משטריים -

תיקי פלא 7132/14 ו- 508681/13, שנפתחו עקב תלונות, מאוחרות לאירוע האישום, שהגישה המבקשת נגד בעלה המתלונן (להלן: **"התיקים נגד הבעל"**).

ותיק פלא 441394/13, שנפתח עקב תלונה שהגישה המבקשת נגד אחותו של המתלונן (להלן: **"התיק נגד הגיסה"**). בשלושת התיקים החליטה המשטרה שלא להגיש כתב אישום.

4. בבקשתה הכתובה, וכן בדיון בפני, נטען מטעם המבקשת כי חומר החקירה בשני התיקים נגד הבעל דרוש להגנה להוכחת התמונה כעולה מטענותיה, לפיהן היא, ולא המתלונן, הייתה לכל אורך הדרך הקרבן לאיומים ולהפרת צווי הגנה, ולבסוף מצאה עצמה על ספסל הנאשמים, וכי למתלונן יש מניע

עמוד 1

לפגוע בה על רקע מערכת היחסים ביניהם.

לגבי התיק נגד הגיסה, צוין בבקשה כי זו הטרידה את המבקשת בעקבות הסכסוך בין בני הזוג.

המבקשת טענה כי העברת החומר המבוקש מוצדקת על פי מבחני הפסיקה, ואף הפנתה להחלטת בית משפט זה, בת"פ 50545-12-13, שם התקבלה בקשה דומה לדבריה.

5. המשיבה, בתגובתה הכתובה ובדיון, התנגדה לבקשה, תוך טענה כי מדובר במקרה ספציפי המגובה בראיות ההופכות את ההכרעה לעניין שאינו בגדר גרסה מול גרסה. משכך, טענה המשיבה, כי החומר המבוקש אינו רלוונטי, ואין להעבירו, מתוך הצורך שנקבע בפסיקה, למנוע גלישה לנושאים נלווים, ולהימשכות הליכים ללא גבול.

6. המשיבה העבירה לעיוני את החומר המבוקש, בשלושת התיקים האמורים, וכן את חומר החקירה נשוא תיק זה.

7. לאחר שעיינתי בחומר החקירה בתיק הנוכחי ובחומר המבוקש, מצאתי כי דין הבקשה להידחות, כי אין רלוונטיות לחומר המבוקש, וכי אין הצדקה להעבירו לידי ההגנה כמבוקש, וזאת על פי שיובא להלן.

8. הפסיקה העניפה בעניין חומרי חקירה והעברתם לידי הגנה קבעה כי כנקודת מוצא יש להעביר את החומר האמור במבחן של רלוונטיות.

מבחן הרלוונטיות יחול על הבקשה בזיקה לגדר המחלוקת, ובבחינה מול חומר הראיות.

בבג"צ 233/85, עלי אל הויזיל נ' מ"י (פורסם בנבו), נכתבו בנושא הדברים הבאים:

מטבע הדברים, אין לקבוע בנושא זה כללים גורפים וממצים; בכל משפט חייבים נציגי התביעה, ובמקרה של חילוקי דעות - בתי המשפט, להיות מודרכים על-ידיכללי השכל הישר ועל-ידי המגמה לאפשר לסניגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה (ראה בעניין זה גם ע"פ 179/79 [4], בעמ' 691-692).

אולם, במסגרת השימוש בשיקול הדעת, כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר החקירה" ראיות, שהרלוונטיות להן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית, ולא כל שכן אין להחיל ככלל את הוראות סעיף 74 האמור על חומר שולי שכזה, אשר בלאו הכי אינו יכול להיות קביל באותו משפט.

9. גם בבש"פ 8252/13, מ"י נ' שיינר, אשר אף המבקשת הפנתה אליו בבקשתה, קבע כב' השופט עמית כי בהליך הבדיקה מתקיימת מעין "מקבילית כוחות" בין השיקולים השונים, כשמבחן הרלוונטיות

הוא הראשון שבשיקולים, וצמודים אליו שיקולים אחרים של פרטיות, ענייני חסיון וכד'.

10. לאחר העיון בחומר המבוקש, בשלושת התיקים, מצאתי כי הזיקה בינו לבין המחלוקת נשוא התיק היא קלושה ביותר, וכי קשה להלום טענה לפיה החומר המבוקש ישמש בדרך כלשהיא, שהיא דרך עניינית, להגנתה של המבקשת בתיק זה.

11. ובמה דברים אמורים?

שלושת התיקים, עניינם אירועים מאוחרים לאירוע נשוא האישום, ועניינם תלונות שהגישה המבקשת בחודשים אוקטובר ונובמבר 2013, ובינואר 2014, שעה שהאירוע נשוא אישום זה התרחש, כאמור, בחודש יולי 2013.

לכאורה מדובר בשלוש תלונות אשר ישנו קשר מובנה רחב בין לבין כתב האישום, שכן ארבעת התיקים, זה שבבסיס כתב האישום, ואלה שהחומרים בהם מבוקשים, קשורים לסכסוך הגירושין שבין המתלונן למבקשת, ואולם אין די בקשר רחב זה על מנת להפוך את החומרים שבתיקים הנוספים לרלוונטיים.

התלונות בשלושת התיקים המבוקשים היו בקשר לאירועים נקודתיים, אשר מלבד אותה זיקה רחבה ורחוקה, אין בינם לבין האירוע שבכתב האישום, נקודתי אף הוא, קשר.

12. הקביעה כי אין רלוונטיות לחומר המבוקש מתחזקת לאחר בחינתו של התיק הנוכחי.

חומר החקירה בתיק מלמד כי לא מדובר, בתיק הנוכחי, בבירור ראייתי שהנו "גרסה מול גרסה", וההכרעה לא תיעשה על בסיס קביעות מהימנות בלבד.

קבעתי קביעה זו, כיוון שבחומר החקירה נכללת קלטת בה נשמעת המבקשת משמיעה את האיום המיוחס לה למתלונן כלשונו בכתב האישום: **"אני אהרוג את אבא שלך, יא מסומם, יא נרקומן, בן זונה לך מפה"**.

המבקשת טענה, אמנם, בבקשתה, כי בדעתה לטעון בניהול ההוכחות שההקלטה "בושלה", ואולם בהודעתה במשטרה המבקשת אישרה שאמרה את הדברים, אך טענה כי לא התכוונה לאיים על המתלונן או על אביו, וכי אמרה את הדברים ברגע של כעס, ואף הביעה התנצלות על הדברים שאמרה.

לנוכח קיומה של ההקלטה, שתכנה מאושר בהודעת המבקשת, איני רואה כל סבירות בטענה כי החומר בשלושת התיקים האחרים, והמאוחרים, כאמור, ישמש את ההגנה בטיעוניה ובניהול ההוכחות.

יצוין שוב, כי המבקשת נמנעה עד כה מלפרט את כפירתה הכללית, וביקשה אורכה לזמן שנקצב לה למטרה זו. במצב זה אין בידי המבקשת להאיר את עיני לגבי טענות ההגנה האפשריות, ואני מוצאת, כאמור, שאיני רואה שימוש אפשרי בחומר המבוקש, במצב הראייתי הנתון.

13. מצאתי טעם בטענה הנטענת בבקשה, כי יש בכוונת המבקשת להראות, בניהול ההוכחות, כי ביחסיה עם המתלונן, הייתה היא, לטענתה, מאויימת ומותקפת. לטענה זו יכול להיות משקל לשקילת אירוע האישום במושגים של משמעות וחומרה. ואולם טענה זו יכולה להיתמך בראיות מתוך התיק עצמו, או ראיות הגנה אחרות, ולא מתוך תיקי חקירה סגורים, מאוחרים, ושקבעתי כי הנם בלתי רלוונטיים לאירוע האיום בתיק הנוכחי.

14. אציין כי אין בעובדה כי מדובר בתיקים סגורים, כשלעצמה, להביא לקביעה שקבעתי. לא ההחלטה לסגור את התיקים, אלא החומרים שבהם, הם שהביאוני למסקנה כי אין רלוונטיות בחומר.

15. עיינתי בתיק של בית משפט זה, אליו הפנתה המבקשת, ת"פ 50545-12-13, שם הורה כב' השופט מרגלית להעביר חומר שהתבקש, ומצאתי כי העניין שם אינו דומה לעניינינו, שכן שם דובר באירועים קודמים לאירועי האישום, ובמטריה עובדתית שונה.

16. משקבעתי כי אין לתיקים המבוקשים רלוונטיות, הרי שאין עוד למעשה טעם להעבירם מבחן שיבחן פגיעה באינטרסים אחרים, ואולם אתיחס גם לנקודה זו.

לכאורה, וכך סברתי תחילה, מדובר בחומרים שלא יזיק להעבירם על פי המבוקש בבקשה, שכן ממילא, המעורבים הם הנאשמת ועד התביעה - בעלה. ואולם לאחר עיון, מצאתי כי ישנם אינטרסים שינזקו אם חומרים מהסוג האמור יועברו ללא הצדקה עניינית. ראשית - התיק נגד הגיסה, עניינו תלונה קלושה אשר איננה רלוונטית כלל, וחשיפת חומרים ממנו יפגע בפרטיותה של הגיסה. שנית - חיוב העברת החומרים כמתבקש יטיל עומס על התביעה, יכביד על ההליך המשפטי ויסרבל אותו שלא לצורך, ויעודד התדיינות מיותרת ובלתי עניינית, במקום לקדם תכליתיות ויעילות. במקרים קיצונים, עלולים נאשמים בתיקים דומים, ליזום תלונות סרק נגד המתלוננים, כדי להשפיע להכביד עוד ועוד על ההליך פלילי שתלוי ועומד. יש למנוע תופעה מסוג זה. מדובר באינטרסים נכבדים, אשר השמירה עליהם, בנוסף למבחן הרלוונטיות, מחייבת את דחייתה של הבקשה.

אשר על כל האמור לעיל - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ה, 18 ינואר 2015, בהעדר
הצדדים.